

NUMĂRUL 10 BANI

NUMĂRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
Incep la 1 și 15 ale fiecărui lună și se plătesc tot-d'una înainte
In București la Casa Administrației în județe și străinătate prin mandate poștale
Un an în țară 80 lei; în străinătate 50 lei
Sase luni ... 16 ... 26 ...
Trei luni ... 8 ... 18 ...
Un număr în străinătate 80 bani

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

ADMINISTRAȚIA
No. 8. — STRADA CLEMENȚEI — No. 8

EPOCA

TELEFON

ANUNCIURILE

In București și județe se primesc numai la Administrația
In străinătate, direct la administrație și la toate oficiile de publicitate
Anunțuri la pag. IV ... 0.80 b. linie
... III ... 2.- lei
... II ... 3.-
Inserțiile și reclamele 8 lei rindul

Un număr vechi 80 bani

REDACTIA
No. 8.— STRADA CLEMENȚEI — No. 8

România și expoziția din 1900

NEGOCIERILE

Monitorul oficial al tratărilor și al negocierilor liberale, am numit pe Drapelul, ne-a înștiințat ieri că tratările care urmau de cite-va zile între liberalii de la guvern și celelalte nuanțe, n'au izbutit.

Am fi fost dezolați de această nenorocire, dacă același monitor nu se grăbia să adauge că este multă speranță, ca în curând negocierile să fie reluate din nou cu multe șanse de succes!

Această speranță Drapelul și-o reazămă pe argumentul «că împăcarea răș-punde la așteptarea generală a liberalismului.»

lata-ne edificăți.
In timpul războaielor lui Napoleon I contra Rusiei, se zicea că Rușii nu se vor lăsa de luptat cit timp va rămânea un rus și o carboavă.

Tot asemenea, cit timp vor rămânea doi liberali în țară, unul în lagărul sturdzist și altul în cel aurelianist, negocierile vor continua —indiferent de șansele lor de succes.

Până acum se zicea că Rominul este născut poet. Putem spune de acumă «că liberalul e născut negociator.»

Negociările între frați, în sinul marelui familii liberale, prezintă multe foloase pentru ambele părți și pentru public, și chiar pentru noi reacționarii.

Ma! întâiu, negociind, ai aerul că faci ceva, ceea ce nu e lucru pușin la liberali.

Comitetele se intrunesc regulat, deosebite comisii se întinlesc, tratează, cite odată se maltratează, apoi provoacă întruniri plene pentru a-și da seamă respectiv de modul cum s'au achitat de mandatul cu care au fost onorate.

Pușin lucru este acesta? Neactivitatea este origina tuturor relelor; și om ocupat este deja un om la adăpostul povărnisurilor condamnabile. Negocierile dau ocupație. In loc să joaci cărți la Club, nu e mai bine să negociezi?

In al doilea rând, negociind, de și ai aerul să faci ceva, în realitate nu faci nimic. Pușin avantaju este și acesta?

De mai bine de un an, liberalii sunt acuzăți că nu fac nimic. Ba, chiar în zeflema li se spune că singura lucrare a lor este o lege de repaș.

Negociind și tratind, liberalii pot să ne închidă cu mare dreptate gura. La acuzările noastre. «Ce ați făcut d-lor liberali timp de un an și mai bine?», liberalii pot să ne răspundă: «Ce am făcut? Dar se vede că sunteți orbi... am negociat.»

După ce se va stinge viața după globul nostru, cind ceasul invierii a doua va sosi, liberalii nu se vor jena de a se prezinta înaintea lui D-zeu cu fruntea sus. «Ce ați făcut cit ați stat în lume?» îl va întreba suveranul suveranilor. «Am negociat, stăpîne», va răspunde d. Aurelian în numele liberalilor.

«Foarte bine, le va zice creatorul, treceți la dreapta mea ca niște slugi «bune și active».

Tratativele mai au și alte avantaje. Așa, ele au pentru Sturdziștii avantajul de a fi menșinea la putere, iar pentru Aurelianiiștii, acela de a-1 ține vecinic pe de latură. Sturdziștii zic cu satisfacție: «Suntem la guvern. avem opt portofoliiuri, deci putem negocia.»

Aurelianiiștii, foarte încantați, exclamă și ei la rindul lor: «Orî fi avind Sturdziștii opt portofoliiuri, dar și noi avem timp de așteptat, deja ni s'au făgăduit trei. Ne rămâne încă cinci de obținut.»

Cum vedeți, toată lumea e emulțumită. Negocierile, așa cum le-a inaugurat d. Aurelian, prezintă mai cu seamă marele avantajul de a fi luate, reluate, intrerupte, rupte, fără nici un pericol pentru nimeni, dar absolut fără nici un pericol.

Inainte, in timpul și după negocieri, nu e nici supărare, nici minie, nici învinși, nici victorioși. Lucrurile rămîn în starea lor.

Negociatorii, după ce rup, nu își schimbă purtarea, nu iau nici o atitudine nouă. După ruptură, nu vine război, ci tot pace, sau dacă e război, apoi această calamitate a omeniilor îmbracă în cazul special caracterele cele mai blinde și mai neofensive. Din războaiele Sturdza-Aurelianiste, nu rezultă moarte, nici chiar rănire, cel mult oboseală și plictiseală. Mai ales plictiseală.

Aceste ciocniri liberale ne aduc aminte de acele războaie clasice din veacul al 16-lea, între micile republici ita-

liene, în cari armatele se băteau toată ziua, fără să fie rănit sau fără să moară un singur om. Lupta conzista în a se ținea la distanță și a evolua neconștient.

Să mai vorbim de avantajile acestor tratări pentru public? Ce ar face bietul public, dacă nu ar avea de dezlegat în fie-care zi aceste rebusuri politice? Ce a voit ca să zică Drapelul, publicind cutare notiță? Oare ce urmărește d. Sturdza, tratind cu d. Aurelian? Care este mai șiret dintre d-nii Stolojan și Las-car? Ce va face d. Gogu Cantacuzino dacă împăcarea nu se va face? Iată a-litea și alitea probleme de ghicit, cari pot in mod convenabil ocupa spiritul publicului.

Un singur punct negru prezintă aceste negocieri continue, pentru public. Este că îl impinge la pariuri și la deprinderi de jocuri de noroc. In ade-văr, de cit-va timp, citi-va sportman au început a paria unii pe mina d-lui Aurelian alții pe cea a lui Sturdza, dacă se împacă și în ce condiții.

Neexistind absolut nici un criteriu după care pariarii să se poată orienta, evident că numai purul hazard deter-mină câștigul.

Noroc că nimenea nu joacă gros jeu, ci pariurile se fac pe sume mici, cite odată absolut derizorii! In tot cazul, cu timpul și cu negocierile, răul acesta care este neînsemnat acum, poate să ia proporții mai serioase.

Ar trebui să se gindească la acest lucru d. Aurelian.

Nu mai vorbim de plăcerea pe care nouă ne-o cauzează negocierile și tratările, căci ea este vădită. Dovadă între altele este și prezenta revistă.

D-NUL PALLADI MINISTRU

Numirea domnului Palladi la ministerul justiției are mai multă însemnătate decit umplerea unui loc vacant in cabinet. Alegerea d-lui Palladi ca urmaș al d-lui Djuvara înseamnă o sfidare aruncată de Sturdziștii Aurelianiiștilor.

In adevăr, d. Palladi e acela care a executat, la intrunirea de la Senat, pe d. Vasile Lascar.

D. G. Palladi facea parte dintr-o grupare ce se formase în jurul d-lui Gogu Cantacuzino, chiar de la începutul tratărilor, cu scopul de a împedica împăcarea cu Aurelianiiștii.

Grupul acesta, dacă se făcea împăcarea, era hotărât să se lasese pe d. Sturdza și alegea între el și d. Lascar. Aceste împrejurări arată destul de limpede semnificarea alegerei d-lui Palladi pentru portofoliul vacant.

Un jurul unei broșuri

Am fost simțitor atinși de spusesele unui confrate care a făcut observația că pre-judecata în contra militarizmului merge la noi pînă, acolo în cit am dat publicitate unei broșuri care critică o serie întreagă de miniștri de război și că am făcut aceasta numai fiind-că autorul broșurei e un militar, căci altminteri am fi adus aspre învinuirii unui civil care ar fi formulat aceleași critici.

Confratele nostru se înșală. Protestările noastre se ridică atunci cind pentru un fapt izolat, cum de pildă pentru cazul de bătaie, negreșit reprobabile, se critică armata și ori-ce greșală în armată e punctul de plecare al unei campanii în contra militarizmului.

In această privință, credem că nu e țară în lume unde armata să fie mai des expusă batjocurei cum e în țara noastră și avem temeinice cuvinte de a crede că străinii ce furnică în presa noastră au creiat această nepotrivită deprindere.

Dacă am publicat broșura intitulată «Boala reformelor în armată», am făcut-o fiind-că e opera unui om special și fiind-că criticile chiar cind sunt nedrepte — și nu sunt nici-odată violente și ne-cuviincioase — par a fi inspirate de un sentiment de dragoste pentru armată, iar nu din sentimentul de ură în contra militarizmului.

De altminteri, moderația ce am păstrat-o față de actualul ministru de răz-boi, este o probă de circumspecțiunea noastră cind e vorba de critice ce ating armata.

Ținem dar să stabilim că nu dintr'o dorință de a critica ori-ce, am dat loc în coloanele noastre broșurei de care e vorba. Am socotit că această broșură conține, pe lângă unele aprecieri pe cari nu le împărtășim, și unele adevăruri asupra cărora am crezut că e bine să deștepăm pe cei în drept.

De altminteri, ne vom spune și noi părerea asupra coprisului acelei broșuri și, într'un studiu amănunțit, vom arăta ceea-ce credem că e drept ori nedrept în ea.

C. F. DE INTERES LOCAL

Historicul unei legi.— Modificările d-lui Ionel Brătianu.— Liniiile în construcție.

Historicul unei legi

Una dintre legile conservatoare cele mai violente combătute de liberali, a fost și legea pentru construirea de căi ferate de interes local.

In expunerea sa de motive, fostul ministru de lucrări publice, d. C. Olănescu, a arătat în mod magistral progresele economice realizate de Austro-Ungaria, Germania și Franța prin C. F. de interes local, precum și avantajile ce ar rezulta pentru agricultura și comerțul românesc din această instituțiune. Căci s'ar construi prin toate părțile fără liniile ferate vicinale, de interes local, pe cari Statul nu le poate construi din pricină că ele nu sunt imperios reclamate de interesele generale ale țării.

Cum că legea votată de conservatori a răspuns la o dorință generală, la o necesitate de mult simțită, dovada o avem în faptul, că ministerul lucrărilor publice a fost imediat sesizat de o mulțime de cereri de autorizație pentru construire de C. F. private. Așa s'au făcut cereri: de către d. G. Vernescu pentru construirea liniei T.-Severin—Baia de Aramă, Gr. Cerchez pentru linia Titu—Giurgiu, Dinică Schileru pentru linia T.-Jiu—Sihla, G. Balș pentru linia Viziru—Brăila, etc.

Toate cererile au fost respinse de guvernul liberal pe simplul motiv că legea a fost făcută de conservatori.

In urma intervenției Regelui și zorii de mai mulți, d. Em. M. Porumbaru a prezentat acum un an Senatului, un proiect de modificare a acestei legi. Dar din cauza opoziției disperate a d-lui Dim. Sturdza, nu s'a ales nimic din această lege.

Acum, în fine, d. Ionel Brătianu a propus un nou proiect de modificare.

Să vedem în ce consistă modificările guvernului liberal și cari au fost cauzele că legea a fost atit de violent combătută și aplicarea ei întârziată de trei ani.

Modificările d-lui Ionel Brătianu

In expunerea sa de motive, d. Ionel Brătianu spune că legea d-lui C. Olănescu, «deși nu prescrie nimic în privința liniilor, totuși se înțelege de în sine», că ea admite în mod tacit ambele sisteme, adică linia îngustă și linia normală.

Și cu toate că însuși d. Brătianu zice că aceasta «se înțelege de în sine, totuși modifică legea spunind că «liniile de interes local pot fi cu cale îngustă sau normală».

A doua modificare e că societățile cari s'ar forma în scop de a construi și exploata o cale ferată de interes local «sunt supus în totul regulilor prescise de actualul cod comercial». Adică majoritatea membrilor consiliului de administrație să fie cetățeni romîni. Ceea ce de alt-fel se înțelege și în legea d-lui Olănescu.

A treia modificare e, că termenul de conceisuni este de două ani; și dacă după două ani nu se începe construirea liniei, sau dacă cinci ani linia nu este pusă în exploatare, concesinnea se amulează.

A patra modificare este următoarea: In legea conservatoare se spune că județele și comunele sunt obligate a cada gratis terenul necesar pentru construirea liniilor de interes local. D. Brătianu adaugă la aceasta: «cu consimțămîntul autorităților locale competente».

Sunt încă cite-va modificări neînsemnate privitoare la tarife.

Și pentru aceste modificări s'au retras acum trei ani liberalii din Corpurile Legiuitoare, pentru aceste modificări s'a refuzat timp de trei ani aplicarea legii!

Liniiile în construcție

In întreg proiectul d-lui Ionel Brătianu numat un singur punct interesant e: acela care prevede liniile ce se vor construi de către stat. Aceste sunt:

Dorohoiu-Ndaia Suliță; Podul Lloaei-Hirlău; Botogani-Todireni; Moinești-Bacău; Piatra-Prisăcani; Bacău-Birlad; Roman-Buhărești; Tecuci-Făurei; Focșani-Brăila; Buzău-Pătârlage-Fruntarie; Ploiești-Tirgovește; Piatra Neamțu-Fălceni-Fruntarie; Ploiești-Văleni-de-Munte-Fruntarie; București-Urzeni-Buzău; București-Olte-nița; București-Caracal-Craiova; Pitești-Giurgiu; Tirgu Jiu-Vulean; Curtea-de-Argeș-Călimănești; Craiova-Behet; Medgidia-Tulcea; Medgidie-Mangalia.

In afară de aceste linii, statul nu poate concesiona nici o linie care:

1) S'ar construi în prelungirea liniilor Statului;

2) Ar conduce la granițe;

3) Ar lega cu Dunărea o localitate în depărtare mai mică de 30 kilometre de o gară existentă sau care ar fi să se înfiinșeze pe una din liniile a căror construcție este rezervată Statului și ar întrece ca lungime totală 50 kilometri;

Ar putea creta o concurență unei linii a Statului, sau ar putea vătămă în ori-ce alt mod interesele generale ale Statului.

S'A INTORS LUMEA PE DOS

Cine n'a observat că de o bucată de vreme mai toate lucrurile merg pe dos? In ziua Bobotezei era soare; probabil că de Paști vom avea zăpadă. In alte timpuri, popoarele făceau războaie lungi, iar pacea o încheia în trei zile. Acum avem războaie scurte și tratări de pace lungi. De pildă războiul greco-turc a ținut o lună, iar negocierile de împăcare au durat mai mult ca șase luni.

Cu Sturdziștii și cu Aurelianiiștii lucrurile merg încaltea și mai și. Aceste tabere inimice nu s'au războit nici un minut; ba încă fac protestări de dragoste frățească, și totuși de un an de zile tratează condițiile de împăcare.

Înțelegă cine poate. Eu nu înțeleg nimic. S'a întors lumea pe dos!

România și Expoziția din 1900

S'au făcut pînă acum vre-o șese demersuri pe lângă guvernul romîn, învîndu-l ca România să participe oficial la Expoziția universală din Paris din 1900.

Guvernul nostru nu a avut nici măcar delicateta să răspundă.

Guvernul d-lui D. Sturdza se arată dar incapabil nu numai în conducerea marilor interese ale Statului, dar chiar afacerile curente le minunește cu o vădită stîngăcie.

Alt-fel pentru Expoziția din Paris, în urma indolenței primului ministru, nu au rămas disponibile pentru noi de cit vre-o 300 m. p., suprafață mult mai mică de cit cea obținută de statul african Dahomey.

In asemenea condițiuni este o rușine să mai participăm la marea Expoziție din Paris.

CULISE LIBERALE

In ultima întrunire a Aurelianiiștilor, în care s'a votat ruptura cu guvernul, grupul s'a fracționat în două: 13 au fost pentru ruptură, 12 au fost contra.

Ceace-ce nu se știe, e că cel 12 Aurelianiiști cari au votat pentru împăcare nu sunt aurelianiiști.

Ca în opera lui Offenbach: Il y a des gens qui se disent Espagnols et qui ne sont pas du tout Espagnols.

Guvernul improvizase citi-va Aurelianiiști cari au fost trimiși să majorizeze pe adversarii Aurelianiiști.

Printre noii recruți, făcuți de guvern pentru grupul de la Drapelul, era d. Aristid Pascal, care se încercase altă dată să joace același rol în partidul conservator, fapt pentru care ne-am dispensat de serviciile sale.

Dar cel mai nostim a fost d. Al. Vericeanu, trimis de Carada ca să voteze, și care, fără să fi călcat vre-o dată pe la Drapelul, a desfășurat o activitate și o energie care-l asigură realegerea sa la Bancă.

Noi trebuie să ne unim cu guvernul, a exclamat d. Vericeanu.

Cine noi? îl intrerup aurelianiiștii d-lui Aurelian.

—Cum, cine noi? Noi, ceștia de la Drapelul. Inspirați de ideile nemuritorului Brătianu...

—Dar ai fost membru în comisiunea de dare în judecată a lui Brătianu.

—Vă rog, d-lor, să nu mă intrerupeți. Ziceam că, călăuziți de ideile lui Ion Brătianu, reintegrarea marelui partid liberal a fost din prima zi pînta grupărei noastre.

—Care grupare?

—Gruparea de la Drapelul. Acum vă declar, domnilor, că dacă nu sunteți pentru împăcare eu nu voi putea să vă mai dau concursul...

—Care concurs, domnule?

—Concursul meu pentru sprijinirea partidului de la Drapelul.

TRIBUNA LITERARA

Duelul la poporul romîn

Mulți nu cred că duelul a existat și există încă în poporul romîn, sub cuvînt că în tot-d'a-una lipășau martorii. Unii merg chiar pînă acolo că cer încheierea de procese-verbale între luptători. De procese-verbale, mai nu vreați să vorbesc, căci e ridicol de a se cere aceasta poporului, care pînă ieri n'a știut cum se ține pana în mînă. Cit despre martori, acei ce azistă la luptele vitejești, sunt martori și mai mult încă sunt și judecatori. Înțelesul e același; nu e de cit forma care se deosebete. Duelul însuși este oare și acumă tot același cum a fost la origina lui? Cîta deosebire numai cum e astăzi și cum era în evul mediu!

Ar fi absurd a cere poporului să aibă lupta vitejească pe picior de egalitate cu duelul. Legătura comună ce există între ele e cinștea, dreptatea, neatrănarea, într'un cuvînt simțul cavaleresc—atita tot!

In colo, a căuta să știm numărul pașilor dintre luptătorii poporului, e nefiresc, e a căuta nod în papură, de oare ce toate amă-nunțele duelului, poporul nu le ține în seamă, căci n'are de unde le ști și n'are de unde le cunoaște. Ca dovadă nouă că lupta vitejească ă țărănului și cu duelul claselor culte e tot aceeași, e faptul următor: Să luăm două țărani învrăjbiți. Într-una din zile, unul sare c'un par asupra celuil-alt, îl sparge capul și-l răstoarnă scăldat în sînge la pămînt.

Poate îndrăzni cine-va să zică că aici e luptă vitejească? De bună seamă că nu. Aici e ucidere josnică, sălbătecie, cruzime; dar cînd tot între două protivnici izbucnește ura și cînd unul zice altuia: hai la luptă pe dreptate și pe voinicie! oare e tot acelaș lucru?

Ar putea unul fugi și cel-alt din fugă l'ar omori. Oare atunci n'ar fi iar ucidere josnică? Dar cînd amîndouă primesc cu bărbăție lupta, așteptindu-se fie-care la un des-nodămînt fatal, și cînd la urmă, unul din ei, scăldat în sînge, cade la pămînt, atunci nu e de cit luptă vitejească. Aceasta sîntese poporul. Cîntă și ridică în slavă pe învin-gător și pluge cu duioșie, cu miță, cu dragoste, cu rupere de inimă pe cel învins. Poporul ce mai are? e fatalist: ce fi-i scris în frunte fi-i pus. Dacă s'a întimplat ceva, așa a trebuit să fie; așa fi-a fost soarta; așa fi-e urșit, așa fi-e norocul. Voinicul își încredințează viața în luptă vitejească, în inimă și 'n voia Domnului cu nădej-dea, că poate nevinovăția lui, poate o faptă bună a lui, ori a vre-unui strămoș, l'ar scăpa.

Poporul, de cite ori a văzut un voinic căzînd, tot-d'a-una a căutat să explice că pentru cutare și cutare a lui faptă rea, D-zeu i-a trimis drept răsplătitor care l'a pedepsit răpîndu-i zilele.

In lupta vitejească, poporul nu crede că pierie tot-d'a-una cel mai viteaz, ci a cel cărui a s'a sfîrșit zilele. Poporul spune că precum nu e numă fără minciună, așa nu se poate moarte fără pricină, iar lupta vitejească o socoate numai ca pricină mor-țel lui, cînd i-a venit ceasul, cînd i-a sosit vremea.

Să luăm ca exemplu cîntecul Vidrei, în care voinicul mîndruțel iese învingător:

— Vidro hăi, iată doi saci, Să'mi faci din ei doi colaci Pentru cumnățel burlac. Și mai n'au înc' un mercic Să'mi faci un colac mai mic Pentru'un cumnățel voinic.

— Mineci albe sufleca, Pinea că 'm-i-o frămînta, In cuptor că 'm-i-o punea Și la car că 'm-i-o ducea. Stoian după boi mergea. Și cu ploșca vin trăgea Și din gură-așa grăia:

— Vidro, hăi, Ta Joiene, Că stîneți d'ai lui Stoian Voinic popă căpitan.

— Merse 'n fundul fundului Pe sub poala codrului. La un brad mare rotat Juncaniți a desușat, Cu Vidra s'a așezat, Pe băut și pe mîncat. Stoian bea și veselea Și cu ploșca vin trăgea Și din gură-așa grăia:

— Vidro, hăi, Aud bătăia, hăi. De cînd noi ne-am însurat Nici un cîntec n'ai cîntat. — Ba, ba, ba, bătăia, ba. Acum nu 'm-i-o mai cînta. Cînd o începe a cînta, Frunza 'n codru a pica Și toată a'ngălbeni, Pănașul codrului a veni, Nu va veți putea n'voi.

— Dar Stoian că stăruia, Vidra puse a cînta, Frunza 'n codru a pica,

Și toată a'ngâlbeni,
Paunașul codrul veni.

— Bună-ziaua, măi Stoene,
— Iți mulțumesc, măi Păune.
— Măi Stoene, popă vechi,
Cu potcapul pe urechi,
Măi Stoene, măi Stoene,
De ce mi calci moșiile?
De ce mi farmi fînățele?
— Ce moșie, măi Păune?
— Ce fînățe, măi nebune?
Din luptă să ne luptăm,
Și vorbă bună s'avem,
Din paloș să ne tăem,
Și vorbă scurtă s'avem.

Ei la luptă se lua,
Cînd mai bine se lupta,
Lui Stoian bria-i pica
Și Stoian imi cuvînta:

— Vidro, hăi,
— Aud badiță, hăi.
— Vidra, sufletul meu,
Vin ridică brîu meu,
Că mi slăbesc puterile,
Prăpădesc moșiile,
Mi-se duc averile.

Iar Vidra îi zise-așa:

— Ba, ba, ba, badiță, ba
Ia să vezi că n'oi mai vrea,
Căci mi-i drag ca inima
Cel ce luptă din putere
Și care în veci nu cere
Ajutor de la muere.

Stoian iarăși s'a umflat,
Pe Paun l'a apucat,
In pămînt l'a aruncat,
Pînă'n gleznă l'a 'ngropat
Și capul l'a retezat
Cu paloșul rotilat.
Stoian la Vidra-a cătat
Și așa l'a cuvîntat:

— Vidra, hăi,
— Badiță, hăi.
— Primăvara am arat
Și vara am secerat,
Patru clăi am ridicat
Și le-am pus virf minunat.
Numai una 'mi-am lăsat
Și 'mi-am pus în gîndul meu
Să l' fac virf cu capul tău.

Elena D. O. Sevastos.

INFORMATII

Eri s'a depus, în Cameră, proiectul de lege pentru recunoașterea ca persoană morală, capabilă de a dobîndi și poseda bunuri, a «Societății Presei».

Proiectul de lege, într'un articol unic, este semnat de un mare număr de deputați, printre cari d-nii G. Scortescu, N. Xenopol, B. Delavrancea, I. S. Brătianu, V. G. Morțun și alții.

Proiectul de lege a fost depus, pe biroul Camerei, de d. deputat I. N. Iancovescu.

Ziarul berlinez Post, dă știrea că la universitatea din Chicago s'a creat o nouă facultate, aceea a jurnalismului.

Din această facultate, vor eși ziaristi anglo-americani.

Lui d. pildă după doamnele din Sibiu, doamnele și domnișoarele germane din Brașov au adresat de asemeni o petiție, semnată de peste 4000 de doamne și domnișoare, către Impăratul Franz Iosef, cerînd să nu sancționeze legea privitoare la maghiarizarea comunelor.

Doamnele și domnișoarele din Brașov au ales o delegație de 12 doamne, cari au plecat la Viena să înainteze Impăratului petiția.

Firma Luther din Braunschweig a cerut guvernului concesiunea pentru înființarea unei usine electrice de mașini agricole, lângă T-Severin, utilizând forța motrică a căderii apelor Dunărei, la Porțile de Fer.

Firma se angajează, în schimb, a ilumina gratis cu electricitate portul și orașul T. Severin, precum și tirgul de rimători.

Guvernul a cerut Camerei un credit suplimentar, pentru exercițiul 97-98, de 3.642.327 lei.

Din această sumă, ministerul de finanțe are nevoie de 1.640.000 lei, iar ministerul de război de 274.775.

Cancelaria consiliului de miniștri are și ea nevoie de un credit extraordinar de 105 lei.

P. S. Sa Gheneadie, fost mitropolit al Ungro-Vlahiei, cumpărîndu-și o casă în strada Lucaei, se a stabilii la primăvară, în mod definitiv, în Capitală.

În urma audienței pe care a avut-o d. Em. M. Porumbaru la Palat, drapelul este foarte vesel.

Ei atribue M. Sale Regelui următoarele cuvinte:

— Ar trebui să fie pace, căci alt-fel guvernul nu poate dura mult timp,

În ultima sa ședință, consiliul permanent al instrucțiunii publice a condamnat pe învățătorul M. Timuș, din Azuga, la suspendarea pe o lună și la permutarea la o școală cu un singur învățător, din altă localitate; iar pe învățătorul Gh. Popovici, de la Răchitoasa, Tecuci, l'a suspendat pe timp de 6 luni cu transferarea în altă localitate.

D. Ferechide a făcut deja primul pas de împăcare cu Procopiștii:

A respins cererea d-lui Chintescu, prefectul județului Teleorman, privitoare la dizolvarea consiliului comunal din T. Măgurele.

Noul rector al universității din Capitală, d. Gr. Fănușanu, a depus erl legiuitul jurământ la ministerul cultelor.

Cu începere de la 1 Aprilie viitor va funcționa un laboratoriu de bacteriologie, înființat de Primăria Capitalei și care va fi instalat la un loc cu laboratoriu limico-gigienic.

ÎN INSULA DRACULUI

Sub acest titlu, Echo de Paris publică următoarele amănunte:

Paza lui Dreyfus este asigurată, în insula Dracului, prin 12 supraveghetori ai administrației coloniale penitenciare, puși și în ordinele unui supraveghetor-șef. Supravegherea în jurul lui Dreyfus este făcută de către doi gardieni, cari se schimbă din două în două ceasuri.

Este absolut interzis gardienilor de a adresa cuvîntul, sub orice pretext, lui Dreyfus, sau de a l' răspunde la cererile sau întrebările sale; singur supraveghetorul-șef are autorizațiunea de a l' vorbi în afacerile serviciului. Dacă Dreyfus ar avea a se plînge de gardienii cari îl păzește, poate să și rezumeze neajunsurile sale pe una pin foilete numerotate, pe cari le are la dispoziție, și cari toate merg la administrația coloniilor, toate trebuind să fie vizate de către guvern. Dreyfus poate să stea în celula sa sau să iasă dintr'însa, după cum îl place, de la răsăritul soarelui și pînă în seară. În tot acest timp el se poate preumbla sau să lucreze grădiniă pe un teren care are aproximativ o întindere de 100 metri diametru.

Deportatul primește alimentele pe cari le dorește și cari i se servesc, — cu condițiunea de a fi plătite — dar fără ca aceasta să l' prejudicieze, în ceea ce privește alimentele regulamentare. Deportatul își îngrijește singur de curățenia celulei sale; își prepară singur miucările, dacă nu ar vrea să dea această sarcină vre-unuia din supraveghetori.

Dreyfus doarme pe un pat reglementar soldătesc. El nu este legat și n'a fost niciodată, dar cei doi gardieni nu l' părăsesc nici-odată, nici chiar cînd doarme.

D. portatul poate să primească cărți, romane sau lucrări științifice, afară însă de reviste sau ziare politice.

Dreyfus nu s'a plîns nici-odată de a fi fost rău tratat de către gardienii săi. Este adevărat că toată corespondența adresată lui Dreyfus, rămîne depusă la secretariatul guvernului. Dreyfus nu primește originalul scrisorilor cari îi sunt trimise; dar, îndată de la primirea lor, guvernatorul îl trimite copii după ele, prin prima barcă cu proviziuni care merge la insulă.

În sfîrșit, în caz de boală sau indispoziție a deportatului, fie din oficiu, fie în urma cererii lui, medicul de serviciu este chemat prin telefon, pentru ca toate îngrijirile să l' fie date.

Administrațiunea Inchisoriilor a primit însărcinarea de a păzi pe Dreyfus pe insula Dracului.

Ea aplică regulamentul special, elaborat într'adins pentru el și omologat de către ministrul coloniilor.

Știri Judiciare

D-nii Antonescu și Romano, condamnați la cîte trei luni închisoare pentru torturile de la poliție, au obținut luni de la secția a 2-a a Curței de Apel din București liberarea lor provizorie pe o cautiune de 1.000 de lei amîndou, spre a se prezenta liber la Casație.

Termenul judecării recursului lor nu s'a fixat încă.

Curtea de Casație și-a rețenut luni, în urma vacanței luate de sărbători, activitatea sa obicinuită.

Procesul intentat de către ministrul de război al Franței d-lui Emil Zola și d-lui A. Perreux, girantul ziarului *Aurore*, pentru difamațiune adusă consiliului de război care a judecat pe Esterhazy, s'a fixat a se judeca de către Curtea cu jurați din Sena în ziua de 26 Ianuarie (7 Februarie st. n.).

După cum am spus, erl a venit înaintea consiliului de revizie al armetei recursul locotenentului Papadopol, condamnat de consiliul de război al corpului al 3-lea de armată, la 6 luni și o zi închisoare pentru insultă de superior.

Consiliul era compus din d-nii general Argintoianu, prezident, colonelii Coandă și Zota, maiorii Costescu și Mustață. Fotoliul comisarului regal era ocupat de d. colonel Gherghel.

Apararea era reprezentată prin d-nii Al. Djuvara, Disescu, Gogu Florian și locotenent Teodorescu.

S'au dezvoltat cinci motive de casare. D. colonel Gherghel a conchis și din sul la casare pentru complexitatea chestiunilor și reaua constituire a consiliului de război din Galați.

Consiliul, după o scurtă deliberare, anulează deciziunea consiliului de război din Galați și trimite afacerea spre a se judeca din nou înaintea consiliului de război din București (aplaude).

La 9 Ianuarie, consiliul de război din Constanța a judecat procesul căpitanului de administrație Ștefan Rovinaru, casierul regimentului 33 Tulcea, acuzat de delapidare de bani publici.

Consiliul de război era compus din d-nii colonel Veropol — președinte, maiorii Mărășescu și Cristu, căpitanii Georgescu și Dumănescu.

Comisar regese a fost d. căpitan I. Nicolescu.

Avocatul a fost asistat de d-nii maior A. Bajescu și avocat Belcic.

Din instrucția făcută reiese că Rovinaru trăia în relațiuni intime cu d-na Brătianu, fosta soție a locotenentului de călărași cu același nume, astăzi mort.

Grăție petrecerii ce ducea, în compania acestei doamne, Rovinaru s'a trezit într'o zi, cu o lipsă de 17.559 lei din casa regimentului.

Constatănd această lipsă, casierul se hotărăște să fugă în America, unde urma să fie găsit de d-na Brătianu. Îi trebuia însă bani pentru această călătorie și, în acest scop Rovinaru plămăiește o telegramă, ca din partea generalului Popescu șeful diviziei din Dobrogea, prin care cerea 8000 lei colonelului Levezeanu, comandantul regimentului său.

Suma cerută i s'a eliberat îndată. Cu acești bani și cu 12.909 lei, ce avea în casă, Rovinaru s'a imbarcat pe un vapor pentru Galați, de unde urma să plece în America.

Restul se știe. El a fost prins în acest oraș și arestat. Totalul delapidărilor sale se ridică la frumoasa cifră de 38.468 lei.

Consiliul a condamnat pe Rovinaru la 5 ani reclusiune, la degradare, pierdere dreptului de a purta decorații, etc.

În ziua de 20 curent, Curtea de Casație va judeca recursurile făcute de cei trei locuitori, condamnați de Curtea cu Juri de Ilfov, ca omoritori al arendașului Ciolfan, și acei al lui Niță Florescu, complice în furtul de la ministerul de finanțe, în contra deciziunii Curței de Apel secția III-a.

Știri Marunte

* Astăzi-seară, Miercuri 15 Ianuarie, d. na Darelăe va da o reprezentație la Iași, unde va juca în *Opera Faust*.

O a doua reprezentație va avea loc în seara de 16 Ianuarie, cu opera *Traviata*.

* Aflăm că compatrioata noastră d-na Eugenia Pătărlăgeanu Constantinescu, a obținut cu mult succes diploma de pedagog și filosofie de la Facultatea din Lausanne.

* Prefectura de Vlcea a înaintat ministrului de interne, spre aprobare, bugetul județului pe exercițiul viitor.

ECOURI

— Pentru stabilirea programului definitiv al seriei a doua a conferințelor pe anul curent, toți domnii societari și conferențieri al Ateneului, sunt rugați a se întruni în sala muzeului de jos (Palatul Ateneului) Vineri 16 Ianuarie, orele 8 jum. seara.

— Sleirea nervoasă, anemia cerebrală sunt greu de tratat. Dar progresul medicinei i-a favorizat cu toate acestea mijloacele prin unirea celor mai bunii tonici al stîngelui, stomacului și nervilor. Știința recomandă în unanimitate la toți nevrosii și anemicii să recurgă la vinul *Branosil* ce are de bază kola, coca, guarana, taunatele de cocaină, cacao, guarana și teobromina.

— Reamintim cititorilor noștri că Vineri 16 curent, apare primul număr din ziarul financiar și comercial *Creditul*.

De oare-ce acest ziar nu se depune spre vizarea la chioșcuri și la vânzătorii, cititorii sunt rugați a înainta abonamentul care e de 20 lei anual la administrația ziarului *Creditul*, Bulevardul Elisabeta No. 5, la tipografia *Dreptatea*.

DIVERSE

DIN CAPITALA

Criminal prins în Capitală.—În urma reclamațiunii făcute la poliție de către individul Amet Rifat, de fel din Turcia, agentii siguranței publice au arestat astăzi-noapte și condus la secția 8 a pe Mustafa Mehemet, tot din Turcia, acuzat de reclamant, că acum cit-va timp, ar fi ucis și aruncat în Dunăre pe un uchiu al său Osman Mehemet, pe cînd se aflau amîndoi cu șauca pe marele fluviu.

Asasinul, după ce a ucis pe uchiul său, i-a furat suma de 260 lei, pe cari bătrînul îl avea asupra lui, și s'a refugiat în Capitală.

Mustafa Mehemet a fost înaintat parchetului, care a început cercetările.

Din dramele mizeriei.—Individul Leon Bazanu, fără domiciliu și pînă în vîrstă de 35 ani, a fost găsit erl pe strada de către sergentul poliției, într'o stare oribilă de mizerie și abia mai puțin articula cite-va cuvinte. Transportat de urgență la spitalul Bricoveanu, nenorocitul a încetat din viață după cite-va cuvinte.

În urma constatărilor medicale, reiese că mîrtea nenorocitului a fost cauzată de frig și nemîncare.

Parchetul a ordonat transportarea cadavrului la Morgă.

Strîvt de mal.—Un accident nenorocit s'a întimplat ieri pe la orele 2 după amiază, la fabrica de cărămidă Tonola, situată pe șoseaua Ștefan cel mare.

Lucrătorul Iordache Ilie, fiind ocupat cu scoterea pămîntului pentru fabricațiunea cărămizii, dintr'un groapă mare situată în curtea stabilimentului, pe cînd încerca o cărută, malul s'a surpat peste el, îngropîndu-l de viu.

Cel-lalt lucrător al fabricii, aș sîrit în ajutorul nenorocitului și după o muncă de aproape un sfert de oră aș reușit a-l scoate de sub pămîntul surpat, oribil umed și abia mai puțin respira. Transportat de urgență la spitalul Colentina, lucrătorul a încetat din viață după o oră de suferință.

Parchetul a fost avizat.

DIN ȚARA

Accident nenorocit.—În ziua de 9 Ianuarie, o dramă înfiorătoare s'a întimplat în cariera Atrinați, din comuna Ghizdăvești, Constanța.

Un bolovan enorm de piatră, prăbușindu-se din vîrf, a căzut peste lucrătorul italian Fluman Gabriel, strivindu l cu desăvîrșire. Moartea a fost instantanee.

Cadavrul nenorocitului, turcit și mutilat în așa fel, încît nu se mai putea cunoaște că este o formă omenească a fost transportat la casa mortuară a spit. lului județean.

Parchetul a autorizat înmormintarea.

NUVELĂ

Buchetul anonim

Servitorii aduceau flori, flori și iar flori, vizitatoare albe, albastre, sau lila, cari în coșurile lor și panglicile de culoare deschisă, veneau să spună mil de lucruri vagi, să șoptească mil de dorințe confuze, cu parfumul lor subtil.

Anny primia florile rînd pe rînd din minile servitorilor, le arunca cite o privire plictisită, pleca o secundă capul să citească numele vre-unui prieten pe cartea de vizită și pe urmă murmură:

— Pune-le colo, Germain.

Și ea se ducea apoi să primească alt-ceva.

De la zece ceasuri de dimineață în această zi, 31 Decembrie, buchetele soseau; și toate aceste cadouri se prezintă corect, însoțite de cărțile de vizită însărcinate să strige ca un lăchid numele donatorului.

În acea zi, sceptica Anny, le găsta tot așa de insolente ca și eli-hetele floristelor. Oare buchetele nu ar fi avut un alt parfum dacă ar fi fost anonime, dacă nu s'ar fi ghicit, în aceste daruri, grija unui domn care voiește să se achite de o datorie, mai bine de cit omagiiu discret al unui suflet care iubeste? Ah! Ce ar fi dat Anny pentru un buchet de două gologani, care i ar fi venit fără carte de vizită, fără etichetă, ce ar fi dat pentru un simplu trandafir oferit pentru plăcerea de a-l oferi!

Pe la ceasurile trei după amiază, pe cînd ea era singură în salon, servitorul îl aduse un nou buchet, vr'o două-spre-zece trandafiri rose-pale.

— Bin, bine, pune-le în odaia de fumăt, zise Anny fără să întoarcă capul. Pe urmă curioasă, ea întrebă:

— De la cine e?

Servitorul se uită la flori, le cercetă și răspunde: nu e nici o carte?

— Cum nu e nici o carte? O fi căzut poate.

Servitorul cercetă pe jos, peste tot pînă la use și se întoarce zicînd:

— N'am găsit nimic.

Anny simți o mare mîngiere sufletească.

— Bine. Dă-mi buchetul, zise ea roșind.

Ea îl luă cu religiozitate și își plecă fața pe roze. Oh! cît de frumoase erau astea și cum miroseau de bine! Cine le-a trimis? Ce admirator necunoscut, ce prieten delicat ghicise așa de bine gîndul ei? Ah! ori cine ar fi el, a fost foarte bine inspirat și dacă vr'o dată va afla numele lui... Ea închise ochii, sărută florile și se duse să le așeze în camera sa, singure, departe de celelalte pe cari le primise.

Dar cine oare i le trimisese? d-l de Fourquex? Nu. George Karre, acel tînar care de două ani îl făcea o curte așa de discretă? Dacă n'o fi.

Oh! da, Olonac, frumosul Gerard Olorac. Nu! spusese ea alaltă-seară la a soacă-i plac la nebulie trandafirul rose-pal dupe un paravan?

Barbatul său era chiar foarte gelos în acea seară. Intrigată, ea sună să vie lacheul.

— Cine a primit florile, Germain?

— Eu, doamnă.

— Cine le-a adus?

— Un groom.

— De la cine?

— Mi se pare de la d-na Garbois, florista din strada Francisc I.

Anny roși din noț. Olonac locuia tocmai în acea stradă. Acum i se părea că rozele îi murmurau lucruri pline de tandrețe, turburătoare.

Voiu, să văz își zise ea, și sună să vie femeia din casă spre a o îmbrăca.

La 5 ore, după ce făcu o scurtă vizită, ea merse în strada Francisc I.

Ajuntd în dreptul floristei, ea intră hotărâtă. După ce alese cite-va flori, întrebă cu o voce repede, nervoasă:

— D-voastră ați trimes adineauri un buchet de trandafiri în intrarea lăna, 74?

— Florista căută în registru și răspunse:

— Da, doamnă.

— Ați uitat să puneți cartă.

— Nu ne-a dat.

— Pentru ce?

— A zis că nu e nevoie.

— E clientul d-voastră acel domn?

— Nu! Nu l'am văzut nici o dată.

— Cum era? întrebă Anny, ale cărei miini tremurau nervos.

— Nalt, cu mustați. Cam smead.

Anny plătii și plecă. Era sigură că Olonac le trimisese. Capul îi vijia. În acea stradă locuia Olonac, la dreapta, No. 52, la antresol; îi spusese în nenumerate rînduri, mai ales îi vorbise despre o colecție de lucruri de artă între cari vasul cu aiazmă al Mariei-Antonietă... Și ea voia să-l văză!

Rezistase în nenumerate rînduri, dar astăzi seară după ce primise acele roze. Anny simția o turburare ciudată, o amețelă necunoscută, ca și cum ar fi mers prin nori.

Ajunse la No. 52; inima-i bătea, ochii i se închideau, o langoare o cuprinsese. Intră. Închise ochii și nu văză poarta, vestibulul deșert și scara pe care o ghicea că e la stînga, departe de portar. Mirosul florilor de acasă pare că o urmărea, o îmbrăta. Ajunse la o ușă și sună.

— Domnul Olonac? întrebă ea lăstînd ochii în jos.

— D. a plecat, i se răspunse.

După cinci minute, intră acasă, în camera ei caldă, unde mureau trandafirii anonimi.

Anny găsi pe bărbatul său lîngă ușă.

— Bună seara dragătu, zise el deschizînd brațele. Ai primit rozele mele?

— Ce roze?

— Acelea pe care îți le-am trimes adineauri.

— Ah! tu erai? zise ea.

— Da. Ce te miri? Te-am auzit spuiînd lui Olonac că-ți plac trandafirii rose-pale și cum am găsit prea frumoși... Dar ce ai? zise el, strîngînd-o în brațe.

— Niciu, răspunse Anny palidă și închizînd ochii, pe cînd barbatul său o săruta. Nimic! E bucuria!

Oh! cît ești de bun...

Și buzele ei tremurau puțin sub sărutățiile soțului ei.

— Dar de ce nu l'ai pus cartă?

— Oh! între noi!

Germain intră și făcînd un buchet mare de iris albi; A / citi pe carte: *Gerard d'Olanac*.

— Vezi, el și l'a pus cartă, murmură ea mușcîndu-și buzele.

Anny trimise buchetul în salon, lîngă florile celelalte pe cari le primise.

Jean Bameau

Afacerea Dreyfus

Alger, 13 Ianuarie. — Ieri, de la unspre-zece ore noaptea a fost învîntată. Toate străzile evacuate sunt pătite mitărește; numărul arestațiilor se urcă la 300.

Paris, 13 Ianuarie.—D. Zola cîntă 104 martori învîntă Curții cu jurați, printre cari pe generalii Buloz, Mercier, de Bois-d'ffre, Pellieux, Gonse, colonelul Picquart, pe d-nii Casimir Périer, Charles Dupuis, S. heurer-K stner, Jaurès etc.

Condannarea lui Boiceff

Filipopol, 13 Ianuarie. — Deșco, Boiceff și Novelic au fost condamnați la moarte și la o îndemnitare de 5 00 de franci

Depeșile de azi

Serviciul «Agenției Romine»

Paris, 13 Ianuarie. — Camera deputaților. D. Castelin depune pe biroul Camerei o propunere suprimării primelor de export asupra zahărurilor, cu începere de la data ce se va fixa de conferința internațională întruind pentru suprimarea primelor.

Camera discută bugetul rezelului în mijlocul celui mai mari liniște. Generalul Billot declară că se opune serviciului de două ani. Camera adoptă cu 234 voturi contra 203, cu toate observațiile generalului Billot, o moțiune a d-lui Beny tizind să creeze o medalie comemorativă a rezelului de la 1870-71.

D. Trévieux cere să se asigure generalisimul o independență mai desăvârșită. Generalul Billot răspunde că aceștia ar fi să se vrea dictatura.

Canea, 13 Ianuarie. — Amiralii au făcut să se închidă în fortăreața Spinalonga 4 din principalii rășvătitori ai turbarilor din Candia.

Blidab, 13 Ianuarie. — Noaptea trecută s'au produs excese antisemite. Un arab a fost rănit. Ordinea s'a restabilit.

Alger, 13 Ianuarie. — Noaptea trecută a fost liniștită.

S'a produs o încordare vădită. Inmormtarea individului omorât Duminecă s'a făcut fără incident.

Roma, 13 Ianuarie. — În vederea agitațiunii în privința estuinei pline, consiliul de miniștri a autorizat pe ministrul de război și de interne să cheme sub arme o clasă, dacă o fi nevoe.

Paris, 13 Ianuarie. — D. Hanotaux a făcut comunicări consiliului de miniștri asupra candidaturii Prințului Gheorghe ca guvernator al Cretei și asupra stabilirii controlului financiar în Grecia.

Roma, 12 Ianuarie. — Camera deputaților. D. Branca, ministrul de finanțe, depune pe biroul Camerei decretul reducând taxele asupra grâurilor. Acesta se trimite comisiunii de legi.

Se adoptă proiectul de lege asupra avansării în armată.

Mine se va face alegerea președintelui.

Washington, 13 Ianuarie. — Cuirasatul de escadră Maine a primit ordin de a pleca la Havana. — O comunicare oficială dă să înțelegă că această măsură n'are nici un caracter ostil și semnifică numai reluarea relațiilor navale, așa precum existau înainte de răscola din Cuba.

Corpurile Legiuitoare

CAMERA DEPUTAȚILOR

Sedința de la 14 Ianuarie

Sedința se deschide la orele 2.5. Prezenți 104 d-ni deputați.

Președinția d-lui D. Giann.

Se acordă un concediu d-lui Take Ionescu, pînă la 20 Ianuarie.

D. Georgescu, avind cuvîntul, cere punerea la ordinea zilei a proiectului de lege contra duelului, pentru care s'a votat urgența de Camera.

D. Nacu, care preșidează, spune că biurul a luat măsuri ca proiectul de lege să fie pus la ordinea zilei în secțiune.

D. Politimos cere dosarele liioei Lăcutele-Pucioasa, spre a adresa a interpelare.

Se repetă votul asupra pensiei d-lui Roze Ștefanescu, vot râmăș nuli în sedința precedentă.

SENATUL

Sedința de la 14 Ianuarie

Sedința se deschide la orele 2, sub președinția d-lui C. Nicolaid.

Prezenți 84 d-ni senatori.

Pe banca ministerială, sunt d-nii Ionel Brătianu și general Berendei.

Se fac formalități obișnuite.

La ordinea zilei indignante.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Aflăm că în urma audienței pe care a avut-o la Palat d. Em. M. Porumbaru, Drapelștii au decis așezară ca deocamdată să observe o atitudine expectantă față de guvern, aștînd a stabili o înțelegere cu d. Eugen Stătescu.

D. P. S. Aurelian va avea aștă seară o întrevedere cu d. Eugen Stătescu.

Tratative de fuziune cu fleviștii au fost suspendate pentru cite-va zile, căci Drapelștii se tem să nu fie acuzați de către Sturdzești că formează o ligă de răsturnare a guvernului.

S'a zis că partea civilă în procesul duelului Filipescu-Lahovari s'a retras. Luvrul e neadevărat. E un simplu truc, care nu va înșela pe nimeni.

Colectiviștii de la primăria din Pitești s'au și apucat de matrapazlucuri.

Primarul convoacă pe consilierii în ziua de 12 Ianuarie ca să se ocupe cu listele electorale.

Consilierii se adună, dar ctind membrii conservatori cer să vadă listele, li se răspunde că au fost deja trimise la tipar.

În zadar a protestat d. consilier Hagiescu, calificînd de neonestă purtarea administrației comunale. Listele, în cari trebuiau să se facă numeroase ștergeri și înscrieri, se vor tipări după cele de anul trecut, din bunul plac al primarului și fără știrea consiliului.

În sedința de la 11 Ianuarie, d. consilier Ion Comăneanu a adresat primarului douăspre-zece interpelări asupra administrației fostului consiliu, din care a făcut parte și d. Eftimie Ionescu. Interpelările erau

privitoare la împrumutul comunei, la apă, la planul moșilor orașului, la chestia Zăvoiuului, la contrabanda de spirit a fostului și actualului consilier Bădiță Lăzărescu, la chestia furajului care anul trecut a fost mandatat de două ori, etc.

Primarul Ionescu n'a răspuns la nici una din aceste interpelări.

D. deputat G. A. Scorțescu a trimis azi o somațiune vechilului său, N. Gane, președintele Senatului, ca să se justifice înaintea tribunalului de Ilfov pentru o ipotecă ilegală pusă asupra moșiei pe care a administrat-o în mod nenorocit.

Dirjecțiunea generală a poștelor, dorind a emite, cu prilejul inaugurării noului palat al telegrafelor, o nouă serie de timbre postale, s'a adresat d-lui D. C. Butculescu, președintele societății filatelice romine, cerîndu i avizul.

D. Butculescu a propus formarea unei comisiuni, compusă din d-nii I. Oteteleșeanu; Mandrea, Socolescu și Săvulescu—arhitecți; St. Demetrescu—sub-directorul poștelor; R. Preda—șeful diviziei comptabilității și V. Săulescu.

Comisiunea se va întruni, pentru prima dată, Duminecă la 18 Ianuarie, în cabinetul directorului general al poștelor.

Politische Correspondenz, oficiul ministerului de externe din Viena, primește o telegramă din Salonic, care spune că fruntașii romini din Macedonia au trimis Sultanului o suplică, prin care li roagă ca în fața întinsei propagandă bulgare, să înființeze și pentru Romini o episcopie.

Romini macedoneni au trimis o delegațiune și la București, care să solicite guvernului romin mai multă energie în favoarea lor.

Pentru buna pază a frontierelor județului Tulcea, se vor înființa 11 noi posturi militare, în jurul lacului Razelm și pe malul Mării Negre.

Ni se comunică o interesantă broșură: **duelul și codul penal de baron Barbu Belu**, fost ministru de justiție.

Credem interesant să extrage din această broșură următoarele pasaje:

«Este dar inadmisibil ca o persoană care ese pe teren, ori eț de tare ar fi înmînirea armelor, să poată ști mai dinainte rezultatul luptei, sau să-și propună mai dinainte de a omori sau a răni numai pe adversarul său.

Ca dovadă despre acest adevăr indiscutabil, mă voi mărgini a descrie, între alte multe întîmplări de asemenea fel, un caz întîmplat mie personal, într'un duel ce am avut cu ofițerul Spiru, duel în care condițiunile puse de martorii mei, d. Adolf Cantacuzino și defunctul principe Brîncovan, împreună cu martorii ofițerului, era ca lupta să dureze pînă ce unul din noi va fi în imposibilitate de a mai continua.

Lupta a fost hotărîtă cu pistolul de tir, cu dublă detantă, la 15 pași distanță și cu facultatea ca fie-care dintre combatanți să mai poată înainta încă 5 pași spre adversar.

Eș, știind că ofițerul era fiu unic la părinți, n'am voit să-l omor, dar voiam să-l pun în imposibilitate de luptă și căutam să-l rănesc la picior, după cum chiar o declarasem martorului meu, d. Cantacuzino.

În timpul luptei, la prima repriză, pe cînd ofițerul înainta spre mine, voind să profite de cei 5 metri acordați prin condițiunile duelului, eu am vizat și tras la picior. Glontele a trecut însă numai prin pantalonul adversarului meu, fără a-l atinge. Ajuns la limita celor 10 metri de distanță, ofițerul m'a oclit, însă mult timp, la cap, și a tras. Pistolul lui n'a luat foc. Unul din martorii încercîndu-l în urmă, arma s'a siobozit.

La a doua repriză, am tras un al doilea foc la picior, dar nici de rîndul asta nu l'am atins, adversarul meu fiind în mișcare, înaintînd cel cînel pași permiși.

Ajuns din nou la lîmîta, ofițerul mă vizează drept în cap—voia cu ori-ce preț să mă omoare—dar nici de rîndul asta pistolul său nu a luat foc, de și în urmă examinat de martorii ei s'a găsit în perfectă regulă și funcționînd bine.

La a treia repriză, ofițerul n'a mai înaintat. Am tras amîndou în același timp; eu n'am fost atins, adversarul meu a fost lovit în picior, unde îl și vîzase.

Et bine, de și în general răniurile la picior nu sunt mortale, adversarul meu a sucombat după cite-va zile, în urma rănii ce primise, de oare-ce glontele lovînd într'un nerv și neputîndu-l străbate a deviat în sens pînă a ajuns la mîte. În această extraordinară împrejurare s'a cauzat moartea ofițerului, necegerată de mine, iar eu, cu toată voința adversarului meu de a mă ucide am râmăș neatinș.

Mat pot adăoga că în acest duel s'a amestecat chiar Vodă-Cuza pentru a da de martor adversarului meu pe aghiotantul său colonelul Cazimir și m'a felicitat de purtarea mea, mergînd împreună cu mine la spital spre a vizita pe rănit.

La duel însă, lucrurile nu se petrec așa, căci nu există autor principal, nici pacient, pentru ca să fie complici.

În duel, sunt numai doi adversari, cari au admis a lupta împreună, fie cu arme, fie în alt mod, și execuția voinței lor depinde numai de ei singuri.

Nu e dar necesitate de a înlesni armele, nici de a popri faptul, cum prevăd art. 50 și 51 c. p.

Martorii la un duel dar nu pot fi asimilați complicilor. Ei sunt mandatarii celor doi adversari, pentru a trata împreună modul regulării diferendului mandanților lor, cum vor găsi mai convenabil, în comun acord și pentru a priveghia ca aceștia să fie următorii celor stabiliți, nelăsîndu-i să se abată de la cele admise. Nimic nu ar justifica deci pedeșirea martorilor, într'un duel.

Dacă s'ar admite pedeșirea martorilor, nimeni nu ar mai comisi și a lua parte la un duel. În asemenea caz, răniurile sau

moartea ce ar surveni din duel nu ar mai putea fi considerate ca delice, ci ca crime pedepsite de art. 260 cod. pen. Art. 259 nu ar mai avea deci motivul de a exista, pe cîtă vreme nici odată nu ar mai avea aplicațiune.

Eu sunt de părere că ar trebui lăsate neaplicate art. 258 și 259, ca căzute în desuetudine. Dacă însă s'ar crede necesar totmal acum—după trecerea a 24 de ani—de a se repune în vigoare dispozițiile acestor articole, trebuie atunci — măcar la început — a se aplica minimul pedepsei prevăzute, fiindcă niminea nu și putea imagina ca ele să mai fie, vre-odată, aplicate».

Baron B. Belu, fost ministru al justiției.

În fine se adevărește încă odată că ori-ce reformă făcută în spirit de gașcă nu poate să dea nimic bun.

După ce a consumat, din fondurile Eforiei Spitalelor Civile, suma de peste 30.000 lei, scoțînd vre-o 12 medici, acum singur juriul examinator al ultimului concurs a recunoscut că regulamentul actual este inaplicabil. Tirziți de tot, dar în fine s'a găsit... Brăila?

Nu mirăm numai că nu s'a putut vedea mai înainte, că acest regulament, ieșit din spiritul strîm de gașcă este păgubitor, atît Eforiei, cît și prestigiul corpului medical.

În Ianuarie anul trecut, consiliul comunal din T. Severin a ales ca ajutor de primar pe d. C. I. Scăueriu.

Votul consiliului a fost supus spre aprobare ministrului de interne. Nici pînă astăzi însă alegerea nu a fost confirmată și d. Scăueriu funcționează cu ajutor de primar, fără aprobarea ministerială.

Intr'un an de la alegere, s'au strecurat doi miniștri de interne—d-nii V. Lasca și M. Ferechide. Nici-unul însă nu s'a gîndit că nu are dreptul de a pune la dosar votul unui consiliu comunal.

Iată la ce a reduce faimoasa autonomie comunală, atît de mult cantată de liberali!

Cercul de jarnă va da o reprezentație în profitul societății de bine-facere **Principesa Maria**, a căreia președintă este d-na Ecaterina D. Butculescu.

Reprezentația va avea loc, în seara de Marți 20 Ianuarie și va fi onorată cu prezența MM. LL. Regele și Regina.

Alimentarea orașului Iași cu apă

Ni se scrie din Iași că d. inginer N. I. Paianu a depus la Primărie 124 planuri și 72 caiete, cari constituiesc proiectul pentru alimentarea cu apă a orașului.

În realitate d-nul Paianu propune 2 proiecte: unul pentru a se aduce apă subterană din bazinul Bahluiului, unde d-sa a găsit aproximativ 10.000 m. c. Acest proiect care are avantajul de a aduce apă din localități mai apropiate de oraș, mai are și acela de a da apă subterană, care e de o calitate excelentă, după cum se constată prin certificatele eliberate de d-nii Bernard și Saligny din București și de d. Löbel din Iași.

Al doilea proiect e relativ la mai bine de 20.000 m. cubi de apă, ce se găsesc în bazinul Siretului.

Și această apă a fost găsită foarte potabilă de sus zisii chimiști. Acest proiect are avantajul, că costul apei e mai mic.

După cîte știm d. Paianu în tot cursul lucrărilor sale a pus în curent pe mare hidrolog din Dresda Salbach, care a venit dinadins în țară pentru aceasta și i a dat complectul lui aprobare.

Șeful lucrărilor geologice a fost d. Romulus Sevastos, licențiat în științe de la Paris și membru al Societății geologice din Franța. D-sa n'a neglijat studiile anterioare de geologie ale d-lor Coblcescu, G. Ștefanescu, ing. Drăghiceanu, care, adăogate studiilor speciale făcute în împrejurimile Iașului l'a condus la o perfectă cunoaștere a terenurilor, ceea-ce a dat o baza serioasă proiectului Paianu, care fiindu complet și de lucrările anterioare e singurul proiect complect și bine studiat, ce s'a prezentat pînă acum.

PROCESUL DUELULUI

De la orele 10 dimineața marea sală a pașilor pierduți din palatul de justiție este invadată de un mare număr de cetățeni, reprezentanți ai tuturor claselor societății, cari doritori de a asista la acest proces interesant și unic la noi în țară, fac toate posibilitățile pentru a pătrunde în sala de sedințe a secțiunii a III a, unde este a se judeca procesul.

Sute de oamnt stau înaintea intrării săleii de sedințe și fac toate felurile de combinațiuni pentru a putea pătrunde.

Ușa intrării, închisă pe din năuntru, este păzită de un cordon de sergenți de stradă, pentru a ține ordinea.

D. Președintele, pentru a feri o prea mare aglomerare în sală, eliberase mai dinainte cărți de intrare, cu cari numai, cei cari le posedau puteau pătrunde.

Mulți dintre cei cari, vîzînd că toate tentativele de a intra prin față, prin intrarea săleii de sedințe, râmăș zadarnice încearcă a pătrunde pe la grefă și prin camera de deliberare. Aci aproziți tribunalului, din ordinul primului procuror, nu permit intrarea de cit advocaților, magistraților și ziarștilor, cari au un loc rezervat în sala de sedințe.

În sala de sedințe

La orele 12, sala de sedințe este literalmente plină.

Inculpații: d-nii N. Filipescu, Victor Ionescu, C. Izvoranu, N. Drosu iau loc pe banca din stînga; martorii sunt asistați de aparătorii, d-nii avocați M. Cornea, G. Panu, C. Cernescu, Delavrancea, V. Morțun.

Partea civilă este reprezentată prin avocații B. Missir, P. Grădișteanu și Danie-lopol.

D-na Maria Lahovari, sora defunctului Lahovari, în mare doliu, ia loc în grefă avocații părții civile.

În sală lumea stă înțesată.

Pe estrada unde este rezervat locul tribunalului, iau loc un mare număr de avo-

cați și mai toți magistrații celor-l'alte secțiuni ale tribunalului și Curțiilor.

În audiență multe doamne.

Deschiderea ședinței

La orele 12 și jumătate tribunalul compus din d-nii Florian, președinte, Alexandrescu și Schina judecători intră în ședință.

D. Prim-procuror Sărățeanu ocupă fotoliul ministerului public.

Procesul d-lui Filipescu se strigă al 2-lea. Răspund la apelul nominal toți inculpații, afară de d. A. Săulescu.

Dintre martori lipsesc d-nii Paul Roudet, Rubin, G. C. Filipescu, Take Ionescu, dr. Thoma Ionescu, Ionel Grădișteanu.

După facerea apelului nominal d. președinte comunică două telegrame pe cari le a primit: una din Nissa, de la d-na Olimpia Lahovari, muma decedatului, telegramă vizată de consului romîn din Nissa, prin care d-na Lahovari declară că se desistă de la partea civilă, și o altă telegramă din Neapole din partea d-lui Al. Em. Lahovari, prin care și d-sa se desistă de la partea civilă.

După comunicarea acestor telegrame, d-nii avocați Grădișteanu și Missir, spun că și d-lor au primit telegrame identice și că prin urmare, în numele clienților lor, declară că se retrag din instanță.

D. prim-procuror, spune că nu poate ține în seamă telegramele primite, de oare-ce ele sunt scrise în limba franceză.

D. P. Grădișteanu și Missir răspund că chiar dacă s'ar lua în considerare acest incident al reprezentanților ministerului public, dar n'au autorizarea clienților de a declara că se retrag din instanță, cu toate că n'au pentru aceasta prurări în regulă.

Datoria noastră, spun avocații părții civile, este de a servi cauza mandanților noștri, mai înainte de a servi pe aceea a tribunalului.

Aceste spuse, d-nii avocați Grădișteanu și Missir se retrag și tribunalul intră în deliberare.

În timpul deliberării

Intrat în deliberare la orele 1 fără un sfert, tribunalul la orele 2 și jumătate nu a ieșit încă în ședință.

Numerosul public care în prima jumătate de oră începuse să se impacienteze, se resemnează, și transformînd sala tribunalului într'un fel de local de întrunire intimă, grupuri, grupuri se adună și discută, comentează, istorisesc fie-care ce-i vine în minte. Sunt momente cînd uiți că ești în sa a unui tribunal.

La 3 fără un sfert, publicul continuă a se amuza ast-fel în așteptarea tribunalului.

La orele 3 și un sfert Tribunalul intră în ședință.

Tribunalul respinge incidentul ridicat de ministerul public.

D. Delavrancea cere aminarea procesului pe motivul că lipsesc mai mulți martori importanți.

Rugăm pe abonații noștri, cari sunt în întîrziere cu plata abonamentului, de a se grăbi cu achitarea sumelor ce datoresc, căci alt-fel cu ocazia încheierii anului 1897, vom fi nevoiți a le suspenda în mod irrevocabil trimîterea ziarului.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Publicațiune

D-nul Iosef Rosenhek, domiciliat în București, a făcut cerere la acest Minister pentru schimbarea numelui său patronimic de «Rosenhek» în cel de «Rozescu» spre a se numi «Iosef Rozescu».

Ministrul publică această cerere conform dispozițiunilor art. 9 din legea asupra numelui spre știința celor interesați cari ar voi să facă opozițiune în termenul prevăzut de alienatul 2 al zisului articol.

M-lle SUZANNE LEBLOND

NIÉE

de M-me PAUL MARTIN

arivée récemment à Bukarest, vient d'ouvrir un atelier des **ROBES et CONFECIONS à laçon**. Se recommande aux dames élégantes. Se rend à domicile.

S'adresser

M-me MARIE ROSE

Rue Fontanei, No. 5.

Fabrica de ZAHAR, Chitila

Borhot de Seclă (cea mai bună hrană pentru vite și vaci cu lapte), se află de vînzare cu prețul de lei 3 mia de kgr. loco fabrica, sau lei 30 vagonul de 1000 kgr. loco gara Chitila. Costul transportului pe căile ferate este bani 30 (taxă redusă) de vagon și kilometru. Borhotul fiind presat este o materie uscată, și încarcă direct în care și vagoane fără nici un elf de împachetăgiu ca și carbunii, petrișii și alte materii solide. A se adresa pentru comenzi la Direcția Fabricii la Chitila sau la Administrația, București, Calea Victoriei, 188.

DOCTOR ARMINIU MARCEL

Medic al spitalului Caritas

Boale Interne

914 **Consultațiunii de la 2—4.**

65, Calea Văcărești, 65

Anunțiu

Se aduce la cunoștință că noua **Moara de Artă** din Corabia, județul Romanai, construită cu cele mai moderne și perfecționate mașini, proprietatea d-lui **Telemaque Caravia** a început a funcționa producînd

Făinurile cele mai bune

de toate calitățile, fiind recunoscută superioritatea grinelor din acest județ.

Pentru ori-ce informații a se adresa la d-nii

155 CARAVIA & MAVROKEFALO

CORABIA

Doctor REVICI

Tratează Boalele sifilitice cu un succes sigur

Blenoragia o vindecă în cel mai scurt timp

S'a mutat din strada Șelari în

Strada St. Ioan-Nou, No. 15

166 în rînd cu Hotel Patria

Consultațiunii dela ora 1—3 și jum. p. m.

Stridii de Ostenda și Arcachon

Calități Excelente

DELPEUCH

BUCUREȘTI—Strada Biserica Enel, 3

PREȚURILE CURENTE: 964

Lădițe de 100 bucăți, mijlocii . . . fr. 12.—

« 90 « mari . . . « 13.—

« 72 « mari, genul Ostenda 14.—

